

Falta unha figura, madre

I

Falta unha figura, madre,
no nacemento
onda o río.

Falta, madre,
unha figura
onda a ponte, no muíño.

Falta
unha figura, madre,
naquel val vir de camiño.

Falta,
madre, unha figura
¡que non vexo ó Louzariño!

Falta,
nas figuras todas,
un poeta, o noso amigo.

Falta,
entre os pastores, madre
a daquel home impedido.

Falta
o señor da palabra
con fonda mágoa, doído.

¡Falta!
En falta o boto,
madre,
coa *pastora de sorrisos*.

II

- Cala meu filliño, cala,
que agora está durmidoño.
Agarda un pouco e imos ver,
que el anda de vagariño
e mañá pola mañá
no abrir do sol, moi cediño
chegará coa súa pastora
botarlle Ó Neno un sorriso
para cantar no pesebre
panxolas e vilancicos

III

En Begonte han facer
un trobador desta terra,
que recite no belén
unha panxola moi feita.
Deste xeito alí veremos
a un bo poeta-cantor
que cada ano, no Nadal,
cante ó Neno unha canción
en verbas de doce amor,
versos de grande beleza
tecidos no corazón,
que ó Picariño adormezan.